

[Bodil Dahl Christensen]

konstatere, at SF går ind for det lokale selvstyre, hvis beslutningerne falder i deres smag.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig fru Lone Dybkjærs bemærkning til hr. Leif Hermann med hensyn til amtsrådsvalgene. Det er netop demokratiets og nærdemokratiets regler at tage konsekvenserne af de ting, man går ind for.

Margrete Auken (SF):

Hvad de radikale er værd i miljøspørgsmål, har vi nu fået så klart demonstreret, at der ikke burde være yderligere tvivl.

Jeg er blevet spurgt om, hvad ordet »plut« betyder. Jeg kan næsten ikke give bedre anskueliggørelse end netop fru Lone Dybkjærs tale.

Men lad så være, hvad de radikale finder på dér, og lad os gå til ministeren. Der er jo én til herinde, der praler af at være grøn, foruden de radikale: vores grønne miljøministere. Jeg vil gerne spørge ham, hvor højt vi skal prioritere miljøet. Når sagen er så vigtig for Danmarks Naturfredningsforening, er det ikke bare, fordi Hjarbæk Fjord ligger deroppe, hvor Svend Bichel bor, men fordi man ved, at det er begyndelsen til en række andre sager, hvor der kan opstå tvivl om, hvor højt miljøet skal prioriteres. Jeg har været så heldig at få at vide, at vi skal prioritere det meget højt. Miljøministeren har nemlig lige udsendt en pressemeddelelse fra Nairobi, hvor miljøministeren har været nede at se på de fattige og er blevet bekymret over, hvordan det kan gå med miljøet. Og så siger han følgende, og jeg synes, det er flot sagt: miljøminister Christian Christensen advarer i FNs miljøorganisation mod, at u-lande løser økonomiske problemer på bekostning af deres miljø.

Nu kommer det: er u-landenes økonomiske problemer mindre betydningsfulde end Viborg amts beslutninger? Det vil jeg gerne have at vide. Er prioriteringen her, at det, Viborg amtsråd har fundet på her, er det vigtigste, og så kommer i næste række miljøet og så u-landenes økonomi, eller hvordan ligger det? Hvordan kan man overhovedet forestille sig, at vi kan stille krav til andre mennesker ude i verden, når så få stakater og moneter, som der er tale om her – og det er meget få – kan vælte hele det her projekt?

Miljøministeren skriver i samme pressemeddelelse: »Min deltagelse her i dag er en klar understregning af, med hvilken alvor jeg ser på beskyttelsen af miljøet også i den tredje verden.« Det er jo rigtigt, jeg håber bare ikke, ministeren har sagt noget om, hvad der foregår i Danmark, og hvad ministeren er med til hjemme i Danmark, når vi andre ikke er stærke nok til at få de grønne synspunkter igennem hos vores grønne minister.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Nu har beslutningsforslaget om Hjarbæk Fjord været til en grundig behandling i miljø- og planlægningsudvalget. Når man læser udvalgets betænkning, er det ikke umiddelbart indlysende for én, om der er flertal for forslaget. Jeg har både her i salen og i samråd med udvalget givet klart udtryk for, at jeg ikke finder, det er nødvendigt eller fornuftigt at tilsidesætte den amtskommunale beslutning om en ferskvandsløsning.

Jeg vil ikke nu gentage samtlige de argumenter, som har ført til, at jeg har taget dette standpunkt, men indskrænke mig til at fremhæve to momenter, som jeg synes fortjener at blive vendt endnu en gang, før folketinget træffer beslutning.

Alle – og det er væsentligt at holde fast på det i denne debat – er enige om, at de dårlige miljømæssige forhold i fjorden skyldes den kraftige belastning med nærende salte. Det allervigtigste er altså at få nedbragt tilførslen af næringssalte til fjorden. Her har vi altså to væsentlige steder at sætte ind: spildevandsrensning og opsporing og standsning af ulovlige landbrugsudledninger.

Amtsrådets recipientkvalitetsplan forudsætter, at der sker en markant stramning på disse områder. Alle renseanlæg over en vis størrelse skal foretage en omfattende rensning for kvælstof og fosfor. Anlæggene dækker over 90 pct. af den samlede husspildevandsbelastning af fjorden. Samtlige landbrug i fjordens opland er ved at blive gennemgået, og konstatering af ulovligheder opfølges af påbud.

Mine drøftelser med amtsrådet har overbevist mig om, at man virkelig er indstillet på at leve op til de krav, som er fastsat i recipientkvalitetsplanen, og overholde dens tidsfrister. Det betyder, at vi i 1987 har mulighed for at bedømme, om disse foranstaltninger er